Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

MATEJA CERJAK FELICIJAN: MAMI, KAM JE ŠEL OČKA?

Ko zmanjka besed za najtežja slovesa

Kako otroku pojasniti smrt in kako mu pomagati žalovati? Slikanica z nežnimi in mestoma nostalgičnimi ilustracijami pripoveduje o izgubi bližnje osebe in občutkih, ki spremljajo slovo. Dopolnjujejo jo opombe in usmeritve, ki so kot luč, ko ne vemo, kaj je naslednji korak in kako pri tem podpreti sebi ljubega otroka.

Mami in dečku se po tragični novici življenje obrne na glavo. Soočiti se morata z nepopisno bolečino ob izgubi očeta. Deček ima ob tem seveda veliko vprašanj, a mama v svoji stiski ne zna odgovoriti na vsa. In ni ji treba. Odrasli imamo ključno vlogo pri tem, da se otrok uspešno sooča s svojimi čustvi, zato je najpomembneje, da mu prisluhnemo in se pogovarjamo, tudi kadar nimamo vseh odgovorov.

Na zadnjih straneh slikanice so usmeritve za starše, učitelje in druge bralce, ki ponujajo oporo pri tem, kako se lahko v takšnih okoliščinah približamo otroku in ga podpremo v jedru njegove bolečine. Poudarjajo, zakaj je pomembno izraziti tudi lastno ranljivost.

Zgodba se izteče s svetlo mislijo upanja, saj nas opomni, da lahko z ljubeznijo in posluhom prebrodimo vsak življenjski izziv, četudi gre za najtežje življenjske preizkušnje.

Podatki o knjigi

- Naslov: Mami, kam je šel očka?
- Avtorica: Mateja Cerjak Felicijan
- Ilustratorka: Andreja Gregorič
- Urednica: Nikolina Brkić
- Format: 220 mm x 290 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 24
- ISBN: 978-961-278-826-1
- Cena: 23,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2026

Knjižno delo je izšlo v okviru knjižnega programa, ki ga v letu 2026 sofinancira
JAK JAVNA AGENCIJA ZA KNJIGO RS

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtoricah

Mateja Cerjak Felicijan (1983) je diplomirala na Filozofski fakulteti v Ljubljani iz pedagogike in sociologije. Piše predvsem otroško poezijo in prozo, občasno pa tudi kratke zgodbe za odrasle. Njena dela so bila objavljena v revijah *Ciciban* in *Vpogled*. Knjige so njena velika ljubezen, saj so zanjo hkrati časovni stroj, vesoljsko plovilo, teleskop in mikroskop, kajti omogočajo ji raziskovanje onkraj meja in odkrivanje najnežnejših odtenkov življenja. Verjame, da dobra zgodba ne nagovarja le domišljije, temveč pušča sled v bralcu, ga bogati in spreminja.

Andreja Gregorič (1972) je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Deluje kot ilustratorka, oblikovalka in slikarka. Njene ilustracije so potovale tudi na druge celine, med drugim vse do Brazilije. Razstavlja doma in v tujini ter redno sodeluje na bienalih ilustracije v Bratislavi, na Hrvaškem in v Srbiji ter na Ex temporu v Piranu. Za svoje delo je prejela številne nagrade. Je raziskovalka različnih, a povezanih področij, da bi bolje razumela svet okoli sebe.

Iz knjige

Jutro se je prevesilo v dan, mama in deček pa sta še vedno tesno objeta ležala v postelji.

»Mami, kam je odšel očka, kje je zdaj?«

»Daleč je, v nebesih. Ko bi le znala odgovoriti na vsa tvoja vprašanja. A ne vem, ne zmorem in ne znam. Lahko ti samo obljubim, da sem tukaj zate. Moj objem bo počasi spet postajal toplejši in zrak v naši hiši redkejši. In kmalu se bova spet skupaj smejala.«

Ko je fantku zmanjkalo besed, je mamico prosil, naj mu pove zgodbico, da bi lažje umiril svoje misli.

»Takole gre, srček, prisluhni.«

(*Strani 10-11*)